

Yö "Päivänsäde Ja Menninkäinen"

Visit "[Päivänsäde Ja Menninkäinen](#)" on MotoLyrics.com

Aurinko kun pöytätti retken,
Siskoistaan jätti jälkeensä hetken
Päivänsäde viimeinen.
Hän määri jo mailleen hiipi,
Päivänsäde kultasiipi
Aikoi juuri lentää eestä sen,

Vaan menninkäisen pienen näki vastaan tulevan;
Se juuri oli noussut luolastaan.
Kas, menninkäinen ennen päivän laskua ei voi
Milloinkaan elää pöytästä maan.

He katselivat toisiansa
Menninkäinen rinnassansa
Tunsi kuumaa leiskuntaa.
Sanoi: "Poltat silmiäni,
Mutten ole eläissäni
Nähtyt mitään yhtä ihanaa!"

Ei haittaa vaikka loisteesi mun sokeaksi saa
On pimeässä helppo vaeltaa.
Käy kanssani, niin kotiluolaan näytän sulle tien
Ja sinut armaakseni vien!"

Mut säde vastas: "Peikko kulta,
Pimeys vie hengen multa,
Enkä toivo kuolemaa.
Pois mun täytyy heti mennä,
Ellen kohta valoon lennä
Niin en hetkeäkään elää saa!"

Ja niin lähti kaunis päivänsäde, mutta vieläkin
Kun menninkäinen yksin tallustaa,
Hän miettii miksi toinen tähtäsi valon lapsi on
Ja toinen yhä rakastaa.

Visit [Yö](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.